

**Posudek oponenta na bakalářskou práci Michala Šopíka
Nasazení Bundeswehru v zahraničí v letech 1990-2009
IMS FSV, červen 2010**

Práce Michala Šopíka se věnuje poměrně známému a zejména v zahraniční odborné literatuře často zpracovávanému tématu – vrůstání německých ozbrojených sil do role de facto intervenční armády. Autor si za úkol staví zmapovat míru zapojení německé armády do mezinárodního krizového dění mezi lety 1990-2009 (s.9). Vědomě pouze okrajově zmiňuje vnitropolitické ale v podstatě i mezinárodně-politické aspekty nasazení. Podobně je pouze vedlejším tématem práce reforma Bundeswehru.

Úvodu definuje téma práce, zařazuje jej do německé akademické diskuse a stručně představuje koncept civilní mocnosti, k němuž se dále v práci vrací a použitou literaturu. Koncept civilní mocnosti mohl být rozebrán podrobněji (i když s ním autor dál příliš nepracuje) a rovněž dostupná literatura mohla být vzhledem k popularitě tématu podstatně rozsáhlejší.

První kapitola (2 strany) vcelku výstižně, leč velmi stručně, shrnuje hlavní témata vývoje Bundeswehru po roce 1990 a postupné reformní snahy. V následujících třech větších kapitolách (2.-4.) autor prezentuje dobře informovaný přehled nasazení, podaný stručně, ale dobře strukturovaně a s erudicí. Nejprve autor vždy provádí charakteristiku situace, teprve pak přistupuje k jednotlivým misím, v nichž byly německé jednotky v tomto kontextu nasazeny. Práci by prospělo, kdyby do přehledu byly zařazeny i případy, v nichž se německá politika rozhodla Bundeswehr nenasazovat a proč (válka v Perském zálivu 1991, UNPROFOR, Irák atd.). Autor tyto momenty sice zmiňuje na jiném místě, pro nasazení Bundeswehru v zahraničí ovšem měly tyto neuskutečněné mise skoro stejný význam, jako zkušenost misí realizovaných. I když v některých případech autor (správně) naznačuje politické problémy spojené s nasazením, podrobnější rozbor v souladu s tematickým zúžením práce neprovádí.

Prezentace hlavních specifík jednotlivých misí na Balkáně (kap.2), Afghánistánu (kap.3) a jiných misích (kap.4) odpovídá skutečnosti a představuje užitečný informativní přehled. Jisté pochyby má recenzent v tom, zda je správné uvádět, že prezident Karzáí kontroluje většinu země (s.25). Jako vážnější nedostatek se jeví skutečnost, že autor nezařadil do kontextu mise v Afghánistánu aféru kolem bombardování palivových cisteren, nařízeného plukovníkem Bundeswehru Kleinem. Na tomto případě mohl demonstrovat jak vnitropolitické, tak zahraničněpolitické tlaky.

Celkově práce působí kompaktním a informovaným dojmem, je psána dobrým jazykem. Za nedostatek recenzent považuje příliš úzké vymezení tématu, které vlastně není výzkumnou otázkou, ale zadáním přehledu jednotlivých misí. Autor tak nemá prostor pro vlastní analýzu žádného z výše uvedených problémů. Navíc kapitola první je příliš krátká na to, aby téma reformy posoudila z hlediska všech nezbytných aspektů vnitropolitických, finančních, spojeneckých atd.

Rovněž klíčový koncept práce, koncept civilní mocnosti, byl prezentován v úvodu pouze ze sekundárních zdrojů. To se jeví jako nedostatečné tím spíše, že jsou autorské texty Hannse W.Maulla dostupné v knihovně FSV a FMV a rovněž na internetu. vzhledem k rozsáhlé (mj. i internetové) bibliografii k tématu, která je dnes k dispozici.

Navrhuje se, přijmout práci k obhajobě a v závislosti na výkonu během obhajoby ocenit známkou 1-2.

JUDr. Vladimír Handl, CSc.
Ústav mezinárodních vztahů, Praha
IMS FSV UK

9.6.2010